

Od Tempija do Novog Sada: Internacionalizam kao ključ antikapitalističke borbe

Članovi i članice Klasne solidarnosti bili su početkom jula u Atini na sedmom Slobodarskom festivalu socijalne, klasne i internacionalne solidarnosti koji je organizovala grčka anarhistička federacija, Anarhistička politička organizacija (APO).

Tribina na kojoj smo govorili bila je o državnim zločinima u Novom Sadu i u Tempima, gde smo uočili zajedničke uzroke i pada nadstrešnice i sudara vozova, a to je kapitalistička logika profita koja nužno vodi u nebezbedno odrađen posao.

Pored te, bilo je još dve tribine na grčkom jeziku.

Jedna je bila o državnom i kapitalističkom restrukturiranju, kao i o državnom terorizmu u oblasti zaposlenja, uz učešće Slobodarske inicijative nastavnika (Atina), Radničkog sindikata u firmi Teleperformance (SETEP), i otpuštenog radnika novine "Documento".

Druga tribina je bila o slučaju trgovine ljudima "Amaryllis", policijskoj mafiji u Grčkoj, SLAPP tužbama i državnoj represiji a organizovana je od strane Grupe za borbu protiv patrijarhata APO-a.

Na tribinama i kroz razgovor sa drugovima i drugaricama, saznali smo da postoje razlike i sličnosti u obrazovnim sistemima Grčke i Srbije. U Grčkoj je do pre dve godine bilo ilegalno otvoriti privatni fakultet, što je u Srbiji praksa već preko dve decenije. Međutim i u Grčkoj, iako ima jaku tradiciju levih pokreta, pogotovu na univerzitetima, postoji pritisak ka sve većoj privatizaciji i komodifikaciji obrazovanja.

Na tribini održanoj na festivalu saznali smo da se nastavnici i profesori podvrgavaju nekakvoj evaluaciji gde svako znanje koje nije profitno orijentisano dobija lošu ocenu. Prosvetni radnici koji su bojkotovali tu evaluaciju susreću se sa pritiscima u vidu izostanka plata i pretnjama otkazima. Na taj način se svi oni koji baštine tradiciju kritičkog mišljenja, kao nepodobni, isključuju iz procesa obrazovanja.

Kroz razgovore sa drugovima i drugaricama saznali smo da na njihovim univerzitetima i dalje postoje kurikulumi, predmeti i predavači koji zapravo prenose znanje studentima, dok je kod nas, kao i u mnogim zapadnim zemljama kurikulum već preko dve decenije usklađen sa neoliberalnim shvatanjem znanja kao objektivnog koje je zapravo ideološki obojeno tako da se mnoge teorije i događaji iz istorije tendenciozno izbacuju iz kurikulma – kao i levo orijentisani mislioci i klasna borba.

To znamo i iz ličnog iskustva jer se na Filozofskom fakultetu u Beogradu mnogi filozofi i teoretičari koji su se izučavali pre tridesetak godina sada do te mere zapostavljaju da studenti filozofije nikada ne uče ništa o Marksus, Fukou, Altiseru, itd.

Druga tribina bavila se sa dva slučaja maloletnih devojčica koje su bile žrtve trgovine ljudima. Ta dva slučaja bacila su svetlo na kriminalnu mrežu u koju su upletene i policija i oligarsi i sam državni vrh. Slično kao i kod Epštajna postoji spisak od preko 100 ljudi koji se sumnjiče za trgovinu ljudima i pedofiliju, na kome se nalaze poznate ličnosti, političari i bogataši.

Taj spisak policija neće da objavi. Ne samo to, nego su lažno optužili i majku dvanaestogodišnje devojčice koja je prijavila slučaj, da je ona podvodila svoje dete i ona je zbog toga bila u pritvoru.

Nakon što je jedan profesor sa Fakulteta dramskih umetnosti uhapšen ispostavilo se da je i grčki premijer Micotakis vrlo

upleten u ovu kriminalnu mrežu – naime on je odgovorno lice za decu migrante koji su siročići i upleten je u ceo slučaj kroz trgovinu decom.

Iako znamo da su država, policija i kapitalisti uvek oni koji su u svakoj državi glavna mafija i bave se raznoraznim malverzacijama i kriminalom, trgovina decom i omogućavanje pedofilije su najveće zamislivo zlo. Očigledno je da sve ima neku tržišnu cenu ali novac koji je pedofil na poziciji moći spreman da za to da, kao i novac koji mu je moguće iznuditi da te informacije ne bi otišle u javnost je nezamisliv.

Ovaj slučaj je najbolji argument za slobodarski komunizam – protiv vertikalne hijerarhije i moći, jer nemoguće je da su svi na pozicijama moći pedofili – pre će biti da tolika moć utiče na to da oni koji je imaju samo žele još i još moći i da to na kraju završi potpunom dehumanizacijom drugih ljudi, a što je najstrašnije i dece.

Kontakt sa našim grčkim saborcima i saborkinjama je bio odličan. Shvatili smo da delimo zajedničku političku liniju po svim bitnim pitanjima. Primetili smo da su i oni slično kao i mi pozicionirani unutar anarhističkog pokreta, kao kolektivisti, protiv individualističkog delovanja koje nema politički cilj, i u skladu s tim su i za kratkoročno i dugoročno planiranje građenja organizacije, protiv liberalnih postmodernih pojava kakve smo kritikovali u našem tekstu o interseksionalnosti, kao i da se slažemo po još mnogo bitnih tema.

Zato očekujemo da ćemo nastaviti i produbiti kontakt, a nadamo se i da ćemo još dosta stvari raditi zajedno.

Revolucija će biti internacionalna, te je važno da se drugarice i drugovi iz svih zemalja ujedine i zajedno doprinose borbi protiv kapitalizma i njegovog glavnog alata, države.